



# Legger Rijkswaterstaatswerken Waterwet

## Systembeschrijving

**Naam:** Hollandsche IJssel

**Watersysteemcode:** 211

**Rijkswaterstaat-dienst:** West-Nederland Zuid

**Aangrenzende leggers:**

Er zijn langs het oppervlaktewaterlichaam leggers van primaire waterkeringen van Rijkswaterstaat van belang en leggers van regionale waterkeringen en oppervlaktewater in beheer bij andere waterkering beheerders.

**Andere beheerders:**

Op verschillende locaties langs het oppervlaktewaterlichaam kunnen onder andere oevers, havens en eventueel aanwezige voorlanden door derden worden beheerd.

**Ligging en functies:**

De Hollandsche IJssel loopt van IJsselstein tot Krimpen aan den IJssel, waar hij uitkomt in de Nieuwe Maas. De rivier ligt midden in natuurgebied het Groene Hart.

Bij Gouda is een waaiersluis gebouwd die de rivier in twee delen splitst: boven de sluis ligt de Gekanaliseerde Hollandsche IJssel (in de provincie Utrecht) en beneden ligt de Hollandsche IJssel (in de provincie Zuid-Holland). Deze sluis zorgt ervoor dat de waterbeweging wordt bepaald door het getij.

In deze Legger is het Zuid-Hollandse deel van de Hollandsche IJssel opgenomen.

Na de watersnoodramp van 1953 is in het kader van het Deltaplan de Stormvloedkering Hollandsche IJssel gebouwd.

Lengte vaarweg is 19,7 km (van Gouda tot de Nieuwe Maas).

In het Nationaal Waterplan (2009) en het beheer- en ontwikkelplan Rijkswateren (2009) zijn specifieke functies toegekend aan het waterlichaam. Deze zijn onderverdeeld in basisfuncties (veiligheid, voldoende water en schoon en ecologisch gezond water), scheepvaart en overige gebruiksfuncties.

**Algemeen:**

Langs kunstwerken kunnen sloten en watergangen aanwezig zijn voor de afvoer van kwelwater uit het oppervlaktewaterlichaam. Deze sloten en watergangen kunnen in beheer van Rijkswaterstaat zijn.

**Kunstwerken:**

In het oppervlaktewaterlichaam bevinden zich 14 kribben en 16 stroomgeleidingsobjecten.

**Genormeerde/huidige situatie:**

In de legger staan waterstaatsobjecten weergegeven zoals ze qua ligging, afmeting, vorm en constructie moeten zijn, hetzij genormeerd vanuit regelgeving en richtlijnen (vaarwegen), hetzij vanuit de vereiste functionaliteit in het aangelegd ontwerp (kunstwerken, verdedigde/verticale oevers, kribben en stroomgeleidingsobjecten). Instandhouding in die vorm is daarbij het doel. Natuurvriendelijke oevers en het winterbed kennen een zekere natuurlijke morfologische dynamiek en ontwikkeling. De ligging van deze gebieden is wel aangeduid, maar de vorm is niet exact vastgelegd. Periodiek vindt inspectie en evaluatie plaats om te toetsen of deze ontwikkelingen geen consequenties heeft voor de hoogwaterveiligheid.

De genormeerde bodemhoogte in de vaarweg mag bewegen tussen de denkbeeldige lijn over de kribkoppen (normaallijn).

De maatvoering van het vaarwegprofiel is weergegeven in m ten opzichte van het NAP, maar correspondeert met de minimale diepte-eisen voor de vaarweg ten opzichte van een OLW (overeengekomen lage waterstand).